

Das Goetheanum / 7. aprill 2020

Georg Soldner

Usaldus ja suhted on tervise allikad

Vertrauen und Beziehungen sind Quellen der Gesundheit

Antroposoofilisel meditsiinil on aastakümnete pikkune kogemus viiruslike kopsupõletikega ja nüüd oleme laialdases koostöös täiendava ja integreeritud meditsiini asutustega, et tulla toime selle uudse viirushaigusega.

Antroposoofilisel meditsiinil on aastakümnete pikkune kogemus viiruslike kopsupõletikega ja nüüd oleme laialdases koostöös täiendava ja integreeritud meditsiini asutustega, et tulla toime selle uudse viirushaigusega. Ka konventsionaalselt töötavad haiglad näitavad üles huvi antroposoofiliste ravivormide vastu. Usaldus ja suhted teiste inimestega on tervise allikad. Kriis peegeldab tänast hoolimatust ümberkäimisel loomariigiga ja annab põhimõttelise ajendi ümber kujundada meie loomadega kooselamise viisi.

Me oleme erinevatel viisidel informeeritud, esmalt täiesti isiklikult omaenda patsientide poolt, kellega on olnud vestlusi, siis telefonikõnede ja e-posti teel ning samuti vestlustel raskesti puudutatud kolleegide lähedastega, näiteks Itaalias. Arstid ja hooldustöötajad, kes selles haiguslaines töötavad, on ohus ka ise haigestuda. Ja nii saame me väga elavalt ettekujutuse, mida tähendab raskelt haigestuda, juhitalval hingamisel olla ning samuti milline kannatus tekib sellest, et patsiendid on väga jõuliselt eraldatud oma lähedastest. See on samuti midagi, mida me järgnevate nädalate jaoks endalt üha uuesti peame küsima, kuivõrd on selline raskete haigete, juhitalval hingamisel olevate haigete absoluutne eraldamine oma lähedastest mõistlik ja meditsiiniliselt põhjendatud ning kuivõrd on just lähedus omastega midagi, mis võib anda elujõude ja raskele haigele motiivi oma võitluses ellujäämise nimel. Me oleme algusest peale tegelenud sellega, kuidas antroposoofiline meditsiin saab aktiivselt kaasa aidata. Meil on aastakümnete pikkused kogemused viiruslike kopsupõletike ravis. Siin on tegemist väga spetsiifiliselt kulgeva kopsupõletikuga, mida ei saa lihtsalt teistega võrrelda, siin oleme me kõik ülemaailmselt meditsiiniliselt uues olukorras. Ma tahaksin viidata sellele, et Hiinas raviti viimastel nädalatel 82 protsenti patsientidest traditsioonilise hiina meditsiini abil ja paljudel kolleegidel on jäänud mulje, et see oli kõige tõhusam, mida patsientidele pakkuda saadi. Nüüd oli esmaspäeval Genfis üks kuulamine, kus meie ka antroposoofilise meditsiini poolt saime oma kontseptsiooni esitada. Me ravime patsiente ambulatoorselt ja statsionaarselt samuti täiendavalt antroposoofilise meditsiini ravimitega ja väliste protseduuridega. Me võime ka selles valdkonnas ennetuseks midagi pakkuda, mida võib teha harjutuste abil, kaitsevõimet tugevdavate ravimite abil ja nagu juba öeldud, omaenda eluviisi abil. Tegemist ei ole sellega, et kindlasti mitte nakatuda, vaid tegemist on ka sellega, peamiselt sellega, kuidas nakatumise puhul kogu protsess kulgeb. See ei ole sõltuv ainult vanusest, vaid see on olulisel määral sõltuv meist endast. Nüüd on näiteks Edela-Saksamaal selline olukord, et Baden-Württemberg on Saksamaal suhteliselt tugevalt pihta saanud, aga on olemas teatud avatus, on olemas pärimised konventsionaalsetest haiglatest, mida teie tegelikult teete. On olemas ka täiendava ja integreeritud meditsiini võrgustik, kus vahetatakse vastastikku kogemusi, nii selles osas, mida tehakse koolimeditsiiniliselt, kuidas peaks neid patsiente spetsiifiliselt ravima ja juhitalvat hingamist läbi viima,

aga ka teisest küljest, mida saab antroposoofiline meditsiin siin teha. Me oleme igal juhul kogemusi kogumas ja oleme laialdases võrgustikus, kus kõik osalejad omavahel igat kogemust jagavad.

Isiklikust küljest ma arvan, et ümberkäimine hirmuga on midagi väga olulist. Esiteks, siiski teadvustada, et me alati elame ka hingame kontaktis viirustega, bakteritega, Maa elusfääriga. Ja nüüd on meie ees eriline väljakutse, millega tuleb toime tulla, mis ei ole siiski täielikult erinev sellest, mida muidu meilt pidevalt nõutakse. Ja siin peame me tugevdama ka usalduse jõude. Usaldus on väga suur tervise allikas. Siia juurde kuulub igal juhul ka suhe teise inimesega. Niisiis just nendele inimestele, kes elavad üksi, kellel ei ole perekonda, ei ole partnerit, tahaksin ma tungivalt soovitada, et nad otsiksid ühe inimese, kellega nad saaksid ka näiteks vabas õhus koos jalutamas käia, kellega nad saaksid ka isiklikult rääkida, mitte ainult virtuaalselt. See lähedus on oluline. Teisest küljest on see ka võimalus suuremaks rahuks, suuremaks sissepoole süvenemiseks, olles sunnitud olema sellises kloosterlikus olukorras, siis mõelda ka põhimõttelisi mõtteid, mitte ainult isiklike asju, vaid ka selle üle, kuidas me kogu inimkonnana eluga ümber käime, loomariigiga ümber käime. Sest loomulikult peegeldab see kriis meile samuti natuke, kui hoolimatult me inimestena eluga ümber käime ja ümber käisime. Ja me võime juba näidata, et sellised ületamised, nagu nüüd nahkhiire viirus, mis siis veel ühe sageli illegaalselt koheldava looma vahendusel, keda peetakse delikatessiks, on inimeste peale tulnud, et see on seotud, ma ütleksin, loomi põlgavate, loodut põlgavate praktikatega, millest meie kui inimkond peame võitu saama. Me peame suutma jätkuvalt koos elada koos loomariigiga, me peame suutma jätkuvalt hoida tervet hingamist Maal. Ja kui meil on nüüd äkitselt puhas õhk meie linnade kohal, siis lööb võib-olla midagi särama tulevikust, mille poole me tahame minna.